

Manglende genansættelse af sæsonansat gartner på grund af sygdom

Tilkendegivelse ved faglig voldgift den 13. maj 2003.

Parter

Specialarbejderforbundet i Danmark som mandatar for et medlem
mod
Finansministeriet for en kirkegård

Resumé

Finansministeriet fik medhold i, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte kirkegårdslederens skøn, hvorefter en genansættelse for sæsonen 2002 af gartneren ikke ville være forenelig med institutionens tarv. Der blev lagt vægt på, at gartneren forud for genansættelsestidspunktet havde henvendt sig til kirkegårdslederen og meddelt, at han på grund af sygdom ikke ville være i stand til at påbegynde arbejde igen, og at en afklaring ikke kunne ventes før 5 - 6 måneder senere.

Påstande

Specialarbejderforbundet i Danmark nedlagde påstand om, at indklagede skulle anerkende, at gartneren ansås for genansat den 1. februar 2002.

Finansministeriet nedlagde påstand om frifindelse.

Sagsfremstilling

Parternes organisationsaftale for landbrugsarbejdere, gartneriarbejdere og gartnere §2, stk. 3: "Når en gartnerarbejder eller gartner, der er ansat ved en statshave mv., har arbejdet i en institution i 300 dage, indgår vedkommende i nummer og afskediges og genantages efter dette, for så vidt det efter ledelsens (ministeriets) skøn om den pågældendes kvalifikationer er foreneligt med institutionens tarv."

Gartneren blev som sæsonansat afskediget den 26. december 2001 i overensstemmelse med organisationsaftalens bestemmelser.

Den 28. januar 2002 henvendte gartneren sig til kirkegårdslederen og meddelte, at han på grund af sygdom ikke ville være i stand til at påbegynde arbejde igen, og at en afklaring ikke kunne ventes før 5 - 6 måneder senere.

På baggrund af gartnerens oplysninger om sygdom og konsekvenserne i forhold til arbejdet vurderede kirkegårdslederen det for uforeneligt med institutionens tarv at tilbyde genansættelse.

Parternes argumenter

Specialarbejderforbundet i Danmark gjorde gældende,

- At gartneren har været sæsonansat siden 1976,
- At han efter hver vinter er blevet genansat,
- At det var aftalt, at han skulle genansættes den 1. februar 2002,
- At han ikke kunne genoptage arbejdet på grund af sygdom,
- At han var omfattet af reglerne om nummerordning, og
- At han ikke kunne sammenlignes med nyansatte

Finansministeriet gjorde gældende,

- At gartneren ikke kunne anses for genansat med virkning fra 1. februar 2002 med den virkning, at han opnåede ret til løn under sygdom,
- At gartnerens ret til genansættelse forudsatte, at han rent faktisk kunne tiltræde stillingen, hvilket han ikke kunne hverken i starten af februar 2002 eller senere, på grund af sygdom,
- At den ansatte efter almindelige ansættelsesretlige principper, som de kommer til udtryk i funktionærlovens § 5, bærer risikoen for sygdom opstået før den faktiske tiltræden af stillingen, hvilket princip finder anvendelse i nærværende sag, og at nummerordningen angivet i parternes organisationsaftale § 2, stk. 3 ikke ændrer herpå.

Opmandens tilkendegivelse

Efter forelæggelse, afgivelse af forklaringer, procedure og votering tilkendegav opmanden, at det efter bevisførelsen måtte lægges til grund, at gartneren efter hjemsendelse den 26. december 2001 efter sin seneste sæsonansættelse havde en klar forventning om for den følgende sæson at få en ny ansættelse, der - efter nærmere aftale med kirkegårdsledelsen - skulle starte i begyndelsen af februar 2002. Også kirkegårdslederen var indstillet på at genansætte gartneren under forudsætning af, at dette var "foreneligt med institutionens tarv", jf. herved § 2 i parternes organisationsaftale. Gartneren blev imidlertid ikke genansat og havde heller ikke fået løfte om, at han ville blive genansat uden hensyntagen til eventuelle mellemkommende helbredsæssige forhold, da han den 28. januar 2002 henvendte sig til kirkegårdslederen og meddelte, at han på grund af sygdom ikke ville være i stand til at påbegynde arbejde igen, og at en afklaring ikke kunne ventes før 5 - 6 måneder senere.

Under disse omstændigheder - og da klager i øvrigt ikke har anført noget, der kan føre til et andet resultat - kan klager ikke få medhold i sin påstand, og indklagede ville ved en kendelse blive frifundet.

Klager hævdede herefter sagen i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.